

אלמה מאהלר הישראלית

אלמה מאהלר
וגם קוקושקה, גרופוס, ורפל

שידעו להם האירופאים ש.אווירי תינג די קן דו, ווי קן דו בטר.

עד היום הם מדברים שם, באירופה הקרה, על האשה המהממת. **אלמה מאהלר**, שנולדה ב-1879 ונפטרה בגיל 85 בשנת 1964, ובין השנים האלה היא שיגעה את כל הגברים הכי מבוקשים. היו לה רומאנים אינספור ועם אחד מהם, המלחין **גוסטב מאהלר**, היא התחתנה וחיה. כשנפטר מאהלר, היא ניהלה רומאן ממושך עם הצייר **אוסקר קוקושקה**, ואחריהם עם האדריכל הירדני **וולטר גרופוס** ועם הסופר **פראנץ ורפל**, שגם לו נאותה להינשא. כל אלה היו ראשי מיקצועותיהם באירופה.

סודה של אלמה מאהלר היה יופיה, ואולי יותר מכך, כושרה להקשיב לגברים ולתת להם הרגשה שכל אחד מהם הוא הכיחכם, הכימוכשר, הכי מושך וכך הלאה. את הסיפור הזה סיפרתי לכם כדי שתגמלו עמוק ותגידו: אוי, אין נשים כאלה היום!

או תרעו לכם — יש! כאן בתל אביב!

שמה **ריבה אלטשולר**, והיא לידיי במובן העמוק של המילה. היא לא מוכנה שיצלמו אותה, היא לא מוכנה שיראינו אותה, היא לא נפגשת עם אנשים שאינה מכירה, היא לא מסתובבת ברחובות סתם, היא לא יושבת בכתיקופה, היא

ריבה בהתננתה עם אבי עזריאלנט
עצמאית מדי

מבינה שחלק מהיותה לידיי אמיתית קשור לכך שלא ידעו עליה, שלא ירכלו עליה.

כל זה עובר על כולם, אבל לא עליי. לי הסיפור הזה עשה אתגר אמיתי, ואני החלטתי לברר מי היא הגברת המסתורית, נושאת הערצות של כמה מהגברים הכינערצים בארץ ובעולם.

הנה, תקראו את הקטע הזה בשקט-בשקט-בשקט, כדי לא לעורר גלים.

ריבה היא בתו של קבלן, שגדלה עם שני אחיה התאומים בתוך צמר-גפן ורוד. למדה כלט כמו כל ילדה, למדה לנגן על פסנתר, קראה שירה וספרות קלאסית, ובאותה הזדמנות גם גדלה והתפתחה ויפתה.

לפני 14 שנה היא נישאה ל**אבי עזריאלנט**, וביחד הם בנו את הבורסה לתכשיטים, שאבי הוא כיום המנכ"ל שלה. אחרי שראה אבי כי הכסף זורם לכיסיהם, הוא החליט שאשתו היפה יכולה כבר להרשות לעצמה לשבת בבית, ולהיות לידיי לא-עובדת. ריבה סירבה. מכאן התחילו הצרות ואחרי 12 שנות נשואין הם התגרשו. היא קנתה דירה בתוכנית ל', צבעה אותה בלבן, והיא מסתובבת בתוכה לבושה בגדים שחורים. היא לא יוצאת מהבית למטרות גשמיות, כמו סופרמרקט

יעקב אגם
אלמן

ובנק. בשביל זה יש לה שליח במישרה מלאה. השליח נהוג באוטו שלה. עושה קניות, רואג לאינסטלטור ולחשבון החשמל. אחד הרברים היחידים שריבה מוכנה לעשות בעצמה הוא לחייג לאחר מהקטרינגים הרבים, הרשומים בפינקס-הטלפונים שלה, ולהגיד להם מה להביא ומתי.

הרכילות עליה התחילה לפני כמה שנים, כשהחלה להראות עם המנצח **זובין מהטה**, שבאותה תקופה היה לו משברון בחייה-גישואין שלו. ביורתי מה קרה בדיוק, והסתבר שלא היה שם שום דבר ששווה רכילות אצל שני אלה. היחסים הם על רמה קלאסית גבוהה.

אחרי זמן קצר ראו אותה עם פרופסור **מוטי רביד**, שהוא אלמן, אבל רפואה זה, כנראה, לא השטח של ריבה, ומהר מאוד היא שלחה אותו בחזרה לחולים שלו, שיטפל בהם.

מה היא עשתה אחרי-כך לא ידוע, כי לא ראו אותה די הרבה זמן. והנה, בזמן האחרון, פיתאום ראו אותה עם הצייר, הפסל והאלמן, **יעקב אגם**. רואים אותם עוד ביחד אבל סיפרו לי שזאת לא יותר מידידות.

ריבה וזובין מהטה
משברון בחייה-נשואין

ברגע זה, כשכולכם יודעים שאגם פינה את המקום, אתם כבר מטלפנים ומנסים למצוא את הטלפון שלה כדי לנסות את מזלכם. עובד שטויות. איפה שזובין מהטה, מוטי רביד ויעקב אגם לא הצליחו, לא תצליחו גם אתם.

למה? כי ליבה של הגברת לא פנוי להובלה. כל היציאות האלה הן רק כדי שבינתיים לא יהיה לה לגמרי משעמם. בינתיים, עד שהיא תראה שוב את הגבר שהיא אוהבת כאמת.

קוראים לו **הרוזן אופ-בריל דה-בורבון**. בן-דודו הוא **קרלוס**, מלך ספרד. הוא גרוש, בן 43, גבוה ויפה, בעל נימוסים אירופיים, והוא גר באחוותו הפרטית בצרפת.

כל יום הוא מטלפן אליה, וכמה פעמים בשנה הוא מגיע הנה אינקוגניטו, והיא נוסעת לשם אינקוגניטו, וכאילו הכל נהדר ביניהם. אבל, כידוע, קשה להיות יהודי, ועוד יותר מזה קשה להיות יהודיה מבית מסורתי. הגברת פשוט לא יכולה להשלים עם העובדה שיהיה לה בעל שרם לא-יהודי זורם בעורקיה. ולכן הרומאן מתנהל כבר הרבה זמן, אבל כנראה תוצאות לא תהיינה.

כמה מידידיה, סופרים ואנשי-אמנות, שבאו לבקר אותה כשהיתה חולה מאוד לאחרונה, ושכבה בבית-החולים, מוכנים להישבע שהיא הבריאה בלי-כך מזה, כי היא התפללה לאלוהי-ישראל, אז שתיקח גוי?

ריבה אלטשולר
רק באמצעות שליח

ברגע זה, כשכולכם יודעים שאגם פינה את המקום, אתם כבר מטלפנים ומנסים למצוא את הטלפון שלה כדי לנסות את מזלכם. עובד שטויות. איפה שזובין מהטה, מוטי רביד ויעקב אגם לא הצליחו, לא תצליחו גם אתם.

למה? כי ליבה של הגברת לא פנוי להובלה. כל היציאות האלה הן רק כדי שבינתיים לא יהיה לה לגמרי משעמם. בינתיים, עד שהיא תראה שוב את הגבר שהיא אוהבת כאמת.

קוראים לו **הרוזן אופ-בריל דה-בורבון**. בן-דודו הוא **קרלוס**, מלך ספרד. הוא גרוש, בן 43, גבוה ויפה, בעל נימוסים אירופיים, והוא גר באחוותו הפרטית בצרפת.

כל יום הוא מטלפן אליה, וכמה פעמים בשנה הוא מגיע הנה אינקוגניטו, והיא נוסעת לשם אינקוגניטו, וכאילו הכל נהדר ביניהם. אבל, כידוע, קשה להיות יהודי, ועוד יותר מזה קשה להיות יהודיה מבית מסורתי. הגברת פשוט לא יכולה להשלים עם העובדה שיהיה לה בעל שרם לא-יהודי זורם בעורקיה. ולכן הרומאן מתנהל כבר הרבה זמן, אבל כנראה תוצאות לא תהיינה.

כמה מידידיה, סופרים ואנשי-אמנות, שבאו לבקר אותה כשהיתה חולה מאוד לאחרונה, ושכבה בבית-החולים, מוכנים להישבע שהיא הבריאה בלי-כך מזה, כי היא התפללה לאלוהי-ישראל, אז שתיקח גוי?

ברגע זה, כשכולכם יודעים שאגם פינה את המקום, אתם כבר מטלפנים ומנסים למצוא את הטלפון שלה כדי לנסות את מזלכם. עובד שטויות. איפה שזובין מהטה, מוטי רביד ויעקב אגם לא הצליחו, לא תצליחו גם אתם.

למה? כי ליבה של הגברת לא פנוי להובלה. כל היציאות האלה הן רק כדי שבינתיים לא יהיה לה לגמרי משעמם. בינתיים, עד שהיא תראה שוב את הגבר שהיא אוהבת כאמת.

קוראים לו **הרוזן אופ-בריל דה-בורבון**. בן-דודו הוא **קרלוס**, מלך ספרד. הוא גרוש, בן 43, גבוה ויפה, בעל נימוסים אירופיים, והוא גר באחוותו הפרטית בצרפת.

כל יום הוא מטלפן אליה, וכמה פעמים בשנה הוא מגיע הנה אינקוגניטו, והיא נוסעת לשם אינקוגניטו, וכאילו הכל נהדר ביניהם. אבל, כידוע, קשה להיות יהודי, ועוד יותר מזה קשה להיות יהודיה מבית מסורתי. הגברת פשוט לא יכולה להשלים עם העובדה שיהיה לה בעל שרם לא-יהודי זורם בעורקיה. ולכן הרומאן מתנהל כבר הרבה זמן, אבל כנראה תוצאות לא תהיינה.

כמה מידידיה, סופרים ואנשי-אמנות, שבאו לבקר אותה כשהיתה חולה מאוד לאחרונה, ושכבה בבית-החולים, מוכנים להישבע שהיא הבריאה בלי-כך מזה, כי היא התפללה לאלוהי-ישראל, אז שתיקח גוי?

ברגע זה, כשכולכם יודעים שאגם פינה את המקום, אתם כבר מטלפנים ומנסים למצוא את הטלפון שלה כדי לנסות את מזלכם. עובד שטויות. איפה שזובין מהטה, מוטי רביד ויעקב אגם לא הצליחו, לא תצליחו גם אתם.

למה? כי ליבה של הגברת לא פנוי להובלה. כל היציאות האלה הן רק כדי שבינתיים לא יהיה לה לגמרי משעמם. בינתיים, עד שהיא תראה שוב את הגבר שהיא אוהבת כאמת.

קוראים לו **הרוזן אופ-בריל דה-בורבון**. בן-דודו הוא **קרלוס**, מלך ספרד. הוא גרוש, בן 43, גבוה ויפה, בעל נימוסים אירופיים, והוא גר באחוותו הפרטית בצרפת.

כל יום הוא מטלפן אליה, וכמה פעמים בשנה הוא מגיע הנה אינקוגניטו, והיא נוסעת לשם אינקוגניטו, וכאילו הכל נהדר ביניהם. אבל, כידוע, קשה להיות יהודי, ועוד יותר מזה קשה להיות יהודיה מבית מסורתי. הגברת פשוט לא יכולה להשלים עם העובדה שיהיה לה בעל שרם לא-יהודי זורם בעורקיה. ולכן הרומאן מתנהל כבר הרבה זמן, אבל כנראה תוצאות לא תהיינה.

כמה מידידיה, סופרים ואנשי-אמנות, שבאו לבקר אותה כשהיתה חולה מאוד לאחרונה, ושכבה בבית-החולים, מוכנים להישבע שהיא הבריאה בלי-כך מזה, כי היא התפללה לאלוהי-ישראל, אז שתיקח גוי?

ברגע זה, כשכולכם יודעים שאגם פינה את המקום, אתם כבר מטלפנים ומנסים למצוא את הטלפון שלה כדי לנסות את מזלכם. עובד שטויות. איפה שזובין מהטה, מוטי רביד ויעקב אגם לא הצליחו, לא תצליחו גם אתם.

למה? כי ליבה של הגברת לא פנוי להובלה. כל היציאות האלה הן רק כדי שבינתיים לא יהיה לה לגמרי משעמם. בינתיים, עד שהיא תראה שוב את הגבר שהיא אוהבת כאמת.

קוראים לו **הרוזן אופ-בריל דה-בורבון**. בן-דודו הוא **קרלוס**, מלך ספרד. הוא גרוש, בן 43, גבוה ויפה, בעל נימוסים אירופיים, והוא גר באחוותו הפרטית בצרפת.

כל יום הוא מטלפן אליה, וכמה פעמים בשנה הוא מגיע הנה אינקוגניטו, והיא נוסעת לשם אינקוגניטו, וכאילו הכל נהדר ביניהם. אבל, כידוע, קשה להיות יהודי, ועוד יותר מזה קשה להיות יהודיה מבית מסורתי. הגברת פשוט לא יכולה להשלים עם העובדה שיהיה לה בעל שרם לא-יהודי זורם בעורקיה. ולכן הרומאן מתנהל כבר הרבה זמן, אבל כנראה תוצאות לא תהיינה.

כמה מידידיה, סופרים ואנשי-אמנות, שבאו לבקר אותה כשהיתה חולה מאוד לאחרונה, ושכבה בבית-החולים, מוכנים להישבע שהיא הבריאה בלי-כך מזה, כי היא התפללה לאלוהי-ישראל, אז שתיקח גוי?